

ROŚWIECAĆ (8) *vb impf*

roświecać (5), **rozświecać** (3); roświecać *HistAl, RejWiz, KochPs* (2); rozświecać *KochFrag* (2);
roświecać : rozświecać *GórnDworz* (1:1).

o jasne, e pochylone.

praes 3 sg roświecã (7). ◊ 3 pl roświecają (1).

Sł stp brak, Cn: roświecać, Linde XVII (z Cn) – XVIII w. s.v. rozświecić.

Rozjaśniać, rozświetlać; coruscare HistAl; illuminare igne, illustrare, inferre lumen Cn [kogo (przen), co] (8) : HistAl I4v; [młodzieniec] Pożrzy wzgorę fkały iuż iáfno fie błyfkáią/ A promienie fłoneczne zyemię rofwiecáią. RejWiz 34v.

Przen: Przydawać blasku, nadawać splendoru (3) : Więc iż tá pochodnia [tj. szlachectwo] nie rozfwieca wczynkow/ podłych ludzi/ przeto/ nie máią oni pobidki do cnothy/ áni boiáźni niefławy. GórnDworz Dv; Wielka chłubá ząprawdę/ komu to Bóg dáie/ Ze czego z przodków niéma/ íam przez fię doftáie: A fwą cnotą ták fwiéci/ że y przodki dawné Rozświeca/ y potomftwu imię czyni fławné. KochFrag 42.

Szereg: »roświecać i czynić pięknym« (1): dużá máiąc cząftkę iedną prawdziwey cudności/ to ieft tey/ ktora od Bogá płynie/ rofwieca/ y czyni káżdą rzecz piękną/ ktorey fie iedno dotknie. GórnDworz Ll7.

a. O Bogu (3) :

roświecać czym (2): Iedenże to Bóg co y chmury zbiéra/ Y co rozświecá niebo fłóńcém złotym. KochFrag 18. Cf »ogniem roświecać«.

Zwroty: »roświecać [czyje] ciemności« (1): Pan ogniem fwoiéy fwiátłości Roświeca moje ciemności. KochPs 37.

»oczy roświecać« (1): Serce wefeli iedno páńfkie zdánié/ Oczy roświeca iáfne przykazánié. KochPs 27.

»ogniem roświecać« (1): KochPs 37 cf »roświecać ciemności«.

Synonim: rozjaśniać.

Formacje współrdzenne cf ŚWIECIĆ.